

ÎNCHEIERE

26 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Tatiana Bejenari și reprezentanții ei, avocații Maria Lichii și Snejana Pahomi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de procurorul în Procuratura raionului Briceni, Victor Comerzan în interesele Tatiane Bejenari împotriva Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Briceni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 29 februarie 2016, procurorul în Procuratura raionului Briceni, Victor Comerzan în interesele Tatiane Bejenari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Briceni (în continuare – DASPF Briceni) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 05 februarie 2014, comisia multidisciplinară a decis acordarea asistentului personal Tatiane Bejenari.

Menționează că, a fost angajată Silvia Varta în calitate de asistent personal, cu salarizarea de 0,5% din salariul de funcție.

Susține că, urmare a adresării recursului procuraturii raionului Briceni din 30 noiembrie 2015 în care a solicitat acordarea asistentului personal Tatiane Bejenari cu un salariu de funcție, prin procesul-verbal a comisiei multidisciplinare de specialitate nr.1 din 12 februarie 2016 s-a refuzat satisfacerea cererii.

Menționează că, este invalid de gradul I și consideră că întrunește condițiile stipulate în Hotărîrea Guvernului nr.314 din 23 mai 2012 și poate beneficia de asistență personală cu un salariu de funcție.

Solicită anularea deciziei comisiei multidisciplinare în baza procesului-verbal nr.1 din 05 februarie 2014 prin care s-a decis acordarea asistentului personal Tatiane Bejenari cu salarizarea de 0,5% din salariul de funcție, obligarea DASPF Briceni privind acordarea asistentului personal cu un salariu de funcție Tatiane Bejenari, invalid de gradul I în baza Hotărîrii Guvernului nr.314 din 23 mai 2012.

Prin hotărîrea Judecătoriei Briceni din 11 mai 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de procuratura Briceni în interesele reclamantei Tatiana Bejenari împotriva DASPF Briceni privind anularea deciziei comisiei multidisciplinare

în baza procesului-verbal nr.1 din 05 februarie 2014 prin care s-a decis acordarea asistentului personal Tatiane Bejenari cu salarizarea de 0,5% din salariul de funcție, s-a respins pretenția cu privire la obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Briceni privind acordarea asistentului personal cu un salariu de funcție, invalidului de gradul I, Tatiana Bejenari, a.n. 27 decembrie 1958, locuitoare a satului Larga, raionul Briceni în baza Hotărîrii Guvernului nr.314 din 23 mai 2012.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că, Bejenari Tatiana este o persoană cu dizabilități severe și întrunește condițiile pentru a beneficia de serviciul de asistență personală, iar decizia comisiei multidisciplinare din 05 februarie 2014 a fost emisă conform prevederilor legii și temei de anulare nu s-a stabilit. În baza deciziei date reclamanta Tatiana Bejenari a beneficiat și beneficiază de serviciile asistentului personal.

La fel, prima instanță și-a argumentat soluția și prin faptul că n-au fost prezentate probe referitor la schimbarea stării sănătății beneficiarului, a locului de trai, a condițiilor familiale sau alte circumstanțe importante. Beneficiarul n-a depus cerere la DASPF Briceni pentru reevaluarea necesităților și comisia multidisciplinară nu s-a expus referitor la modificarea planului individual de asistență personală referitor la serviciile oferite, numărul de ore de asistență repartizate pe zi, timpul și locul oferirii serviciilor.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016, s-a respins cererea de apel depusă de Tatiana Bejenari și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 25 noiembrie 2016, reprezentantul Tatiane Bejenari, avocatul Maria Lichii a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii, menționînd că Tatiana Bejenari întrunește condițiile de a-i fi acordat un asistent personal cu un salariu de funcție în cuantum deplin, făcînd referire la pct.2 din Instrucțiunea privind modul de determinare a eligibilității pentru serviciul “Asistenta personală”, anexă la Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social “Asistență personală”, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.314 din 23 mai 2012.

La data de 12 decembrie 2016, reprezentantul Tatiane Bejenari, avocatul Snejana Pahomi a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt al pricinii și a menționat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, dînd o apreciere greșită probelor.

Susține că, Tatiana Bejenari întrunește condițiile pentru a beneficia de asistent personal în conformitate cu pct.40 din Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social “Asistență personală”, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.314 din 23 mai 2012.

La data de 12 decembrie 2016 Tatiana Bejenari a depus cerere de recurs prin care a solicitat ca cererea de chemare în judecată să nu fie respinsă.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu actul contestat și a hotărîrilor instanțelor inferioare invocînd că, a fost tratată impropriu de către DASPF Briceni, iar instanța de apel a apreciat eronat probele și a constatat greșit circumstanțele importante

ale pricinii, anexînd în acest sens trimiterea-extras din 14 noiembrie 2016 eliberat de IMSP Centrul de Sănătate Lunga.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursurile ca fiind declarate în termen reieșind din faptul că decizia recurată datează cu 11 octombrie 2016 (f.d. 143-145), fiind recepționată de reprezentantul recurentului, avocatul Maria Lichii la data de 24 octombrie 2016 (f.d.150) și de recurentul Tatiana Bejenari la 25 octombrie 2016 (f.d. 152), iar cererile de recurs au fost înaintate la 25 noiembrie 2016 (f.d.161) și respectiv la data de 12

decembrie 2016 (f.d.170). Prin urmare, calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile reprezentanților recurentului din cererile de recurs precum că, Tatiana Bejenari întrunește condițiile de a-i fi acordat un asistent personal cu un salariu de funcție în cuantum deplin, referindu-se la dispozițiile Hotărârii Guvernului pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social “Asistență personală” și a Standardelor minime de calitate nr.314 din 23 mai 2012, nu pot fi reținute, or circumstanța respectivă vizează chestiuni de fapt ale pricinii care nu se încadrează în temeiurile de declarare a recursului și pot fi abordate în instanțele inferioare care sunt abilitate prin lege să examineze *inter alia*, motivele de fapt ale pricinii.

Mai mult, probele prezentate la cererea de recurs nu pot fi examinate de instanța de recurs, deoarece potrivit art.442 alin.(1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin urmare, instanțele inferioare au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, au verificat și au examinat probele prezentate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite o apreciere justă acestora, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanțele inferioare prin prisma circumstanțelor importante ale pricinilor.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul și reprezentanții acestuia nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează numai circumstanțele de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Tatiana Bejenari și reprezentanții ei, avocații Maria Lichii și Snejana Pahomi, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Tatiana Bejenari și reprezentanții ei, avocații Maria Lichii și Snejana Pahomi, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță